

Tydzień IV – W CODZIENNOŚCI**Medytacja 3, Mt 16, 1-4****Temat: Znaki czasów**

1. **Stać w Bożej obecności.** (Zobacz źródło bijące krystalicznie czystą wodą.)
2. **Proś** Boga, Pana naszego, aby wszystkie twoje zamiary, decyzje i czyny były skierowane w sposób czysty do służby i chwały Jego Boskiego Majestatu.

Obraz do modlitwy: Wyobraź sobie zachód słońca (w górach, na równinie, nad morzem), najpiękniejszy, jaki kiedykolwiek widziałeś. Przypomnij sobie, co czułeś. Ku czemu, komu bieżyły twoje myśli i wyrwały się uczucia.

Prośba o owoc modlitwy: Abym umiał dostrzegać znaki obecności i działania woli Boga.

1. Zapowiedziany

Izrael zgromadził ponad trzysta przepowiedni i znaków zapowiadających nadejście i narodzenie się Mesjasza. Jezus jest jedyną postacią w historii, której nadejście było zapowiedziane. Której towarzyszyły znaki, gdy się narodził, żył, w czasie śmierci i po niej. Bóg zawsze zapowiadał swoje dzieła, komunikował się ze swoim ludem przez czyny i słowa, przez naturę i kulturę, w sferze sacrum i profanum. Znaki są tego świadectwem. Wiara to osobista relacja z Panem Bogiem, ale jest ona zakorzeniona w historii i wydarzeniach, w których Bóg pozostawia ślady, znaki. Także i dziś. Jednak, gdy Mesjasz przyszedł do swoich, ci Go nie rozpoznali. Jak to jest możliwe? Jest to możliwe również i w naszym życiu.

2. Znaki czasu

Znaki czasu, to zjawiska a nie tylko pojedyncze fakty (w tym potrzeby i pragnienia) dotyczące osób, a nawet całych grupy społecznych, narodów, pokoleń i cywilizacji, w których w świetle wiary dostrzegamy obecność, zamysł lub zbawcze działanie Boże i wezwanie skierowane przez Niego do człowieka. Upadek imperiów, narodziny nowych państw, laicyzacja, globalizacja, zaangażowanie apostołskie świeckich, poszukiwanie duchowości, bunt przeciw strukturom, ekumenizm, dążenie do pokoju, aborcja i eutanazja, spadek powołań, indywidualizm, konsumpcjonizm, atak na rodzinę, zacieranie różnic pomiędzy kobietą a mężczyzną, zanikanie samodzielności myślenia i inne. To tylko niektóre wydarzenia rozpoznawane dzisiaj jako znaki w wymiarze światowym. Dla nas przeświecone światłem Ducha Świętego Ewangelii są zaproszeniem do uważności, badania, rozeznania, potwierdzenia i działania.

3. Pan Bóg i dziś daje się poznać i działa

I to nie tylko na poziomie uniwersalnym, ale w życiu osobistym każdego z nas. Jego obecność jest zauważalna przez wydarzenia, osoby, uczucia, sukcesy i porażki, słowa Pisma Świętego, przykazania, przez Kościół. Przez kogo i przez co Pan ostatnio przemawiał/przemawia do mnie? Czasem czyni to przez naszych najbliższych: ojca, matkę, brata czy przez nauczycieli. Nawet osoby nam niezycliwe, bywa, że „nie chcąc”, komunikują nam jakąś ważną prawdę dotyczącą naszego życia, wiary. Nie powinniśmy bać się znaków, ale je badać. Odnosić do Pisma Świętego, do prawd wiary, a ostatecznie poddać osądowi i weryfikacji kogoś, kto reprezentuje nauczanie Kościoła. Nie bójmy się pytać Pana Boga o to, gdzie był, gdzie jest w naszym życiu, zwłaszcza w sytuacjach wątpliwości. Nie zajmujmy jednak postawy faryzeuszy i saduceuszy pełnej podejrzliwości. I uzbrójmy się w cierpliwość. Pan nie zapomina naszych prośb. Czasem musi nas przygotować na przyjęcie odpowiedzi. Pamiętaj, że odczucie pokoju, radości, uwolnienia, poczucie Jego obecności jest nieraz znakiem ważniejszym niż odpowiedź.

Rozmowa końcowa: Dziękuj za znaki obecności i miłości Pana Boga w czasie tych rekolekcji, na tej modlitwie i innych. To najważniejszy moment tego spotkania. Wszystkie znaki prowadzą do tej chwili, gdy serce jest przy sercu.

Na zakończenie odmów Ojciec nasz. *Po medytacji lub później zapisz ważniejsze poruszenia, światła.*